

Declaració institucional del 25 de novembre de 2025

Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones

Aquest 25 de novembre, Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones, alcem la veu amb claredat i fermesa per denunciar una realitat que ens colpeix i que ens obliga a actuar amb urgència: **les violències masclistes continuen sent una de les vulneracions més greus, persistents i invisibilitzades dels drets humans, tant a Catalunya com arreu del món.**

És imprescindible entendre que es tracta d'una violència estructural i per això es dona en tots els àmbits, com la parella, la família, la feina i l'espai públic. A més, pot prendre moltes formes més enllà de la violència física, com és el cas de la violència psicològica, econòmica, sexual, digital, obstètrica, de segon ordre, institucional i vicària.

En aquest marc, la pressió estètica sobre el cos de les dones és una violència masclista que afecta tot el cicle vital. La imposició de cànons irreals i la cosificació —sovint amplificades pels mitjans i les plataformes digitals— limiten drets i llibertats, danyen la salut física i psicològica i condicionen la participació plena en tots els àmbits.

Sense deixar d'atendre totes les formes i àmbits de violència, enguany volem posar el focus en una manifestació de la violència masclista que sovint queda invisibilitzada: la violència en l'àmbit digital, que afecta les dones de qualsevol edat, context social i origen, però que impacta, sobretot, en la vida de les més joves.

La reforma que fa la Llei 17/2020 de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, reconeix la violència digital com una forma específica de violència masclista, tant pel que fa a les seves manifestacions com als espais on es produeix. Tot i aquest avenç, encara cal desplegar mesures concretes per incorporar el món digital a l'abordatge integral de la violència masclista.

Les violències masclistes digitals a les quals s'enfronten les dones tenen expressions i formes múltiples, com ara el ciberassetjament, la geolocalització, la violació de la privacitat, l'accés no consentit als correus electrònics o fitxers, l'accés no permès als dispositius i als comptes de les xarxes socials, la captació en noves formes d'explotació sexual mitjançant plataformes com OnlyFans i els insults a dones amb projecció pública, com per exemple les que exerceixen un lideratge polític, les periodistes i les opinants o activistes.

L'ONU assenyala que més del 73% de les dones de tot el món han estat exposades o han experimentat algun tipus de violència a internet i que el 90% de les víctimes de

distribució d'imatges íntimes de contingut sexual sense consentiment són dones.¹ A més, hi ha estudis nacionals que indiquen que el 74% de les víctimes són dones joves menors de 24 anys.

La **violència masclista en l'àmbit digital** afecta el benestar de les víctimes, reforça estereotips, danya la dignitat i la reputació, atempta contra la privacitat i la llibertat de les dones, adolescents i infants, causa pèrdues econòmiques i n'obstaculitza la participació política i la llibertat d'expressió.

La violència digital té un impacte profund i sostingut en les víctimes. Genera sentiments constants de por, culpa, vergonya, aïllament i indefensió. S'hi afegeix el fet que moltes dones no puguin posar nom al que viuen ni trobin reconeixement en el seu entorn, la qual cosa fa que augmenti encara més el seu patiment. La manca de validació i la normalització d'aquestes situacions els impedeixen demanar ajuda, els allarguen el malestar i fan que se'n cronifiquin els efectes.

Negar la violència digital o invisibilitzar-la també és una forma de violència.

L'àmbit digital no és aliè a la societat: és un espai més, però amb menys regulació i amb dinàmiques en evolució constant que reproduïxen i amplifiquen les mateixes desigualtats estructurals.

En aquest context, **els discursos antifeministes i negacionistes de les violències masclistes** busquen minimitzar o invisibilitzar aquesta realitat i utilitzen les xarxes socials com a eina de lluita per atacar el feminisme i fer retrocedir els drets de les dones, alhora que qüestionen i posen en risc els avenços assolits gràcies a dècades de lluita feminista. Davant d'això, les institucions tenim l'obligació d'actuar amb fermesa i responsabilitat, i oferir respostes integrals, transformadores i valentes que garanteixin una vida lliure de violències.

Erradicar les violències masclistes des de qualsevol espai és una premissa imprescindible per avançar cap a una societat justa, democràtica i igualitària. **No parlem de fets puntuals, sinó d'una vulneració estructural de drets humans que impacta en tots els àmbits de la vida:** la llar, l'espai públic, la feina, l'àmbit polític i l'institucional.

Cap societat que es vulgui justa i democràtica no pot romandre indiferent. És responsabilitat col·lectiva i institucional desplegar polítiques públiques que responguin a les necessitats actuals, dotades de recursos i alineades amb l'estàndard de la diligència deguda, per garantir la prevenció i la reparació, així com l'exercici ple dels drets de les dones, les nenes i les adolescents.

La **Generalitat de Catalunya, els ajuntaments, consells comarcals, diputacions, altres administracions supramunicipals i les entitats municipalistes refermem**

¹ ONU: *Combatre la violència en línia contra les dones i les nenes: un senyal d'atenció al món.*

el nostre compromís de dedicar tots els esforços i recursos necessaris a avançar cap a una societat lliure de violències masclistes.

Per tot això, ens comprometem a:

- Desplegar polítiques públiques que situïn en el centre les necessitats i els drets de les dones, nenes i adolescents des de l'abordatge integral i amb la diligència deguda d'acord amb la normativa catalana.
- Potenciar les polítiques de detecció, prevenció i sensibilització de les violències masclistes aprofundint molt especialment en les violències digitals.
- Reafirmar el **nostre compromís de dissenyar i executar una resposta integral i coordinada en l'erradicació de totes les formes de violència masclista amb un Pacte Català contra les Violències Masclistes**. Aquest és un compromís de país per a una transformació social profunda que permeti assolir una Catalunya on les dones i les nenes puguin viure lliures de por, discriminació i violència.
- Continuar treballant plegats i plegades des de tots els àmbits (institucional, comunitari, tercer sector i ciutadania) per una Catalunya feminista, justa i lliure de masclisme.

No podem esperar més ni podem mirar cap a una altra banda.

Erradicar les violències masclistes no és una opció, és una obligació col·lectiva i un mandat democràtic.

Per una vida lliure de violències masclistes. Ni una sola excusa, ni un pas enrere.

